

§ 6. Odszkodowanie za zasiewy i uprawy ustala się według cen urzędowych lub regulowanych, a w braku tych cen — według cen umownych.

§ 7. 1. Odszkodowanie za zasiewy i uprawy przysługuje z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 posiadaczowi gruntu, chyba że na podstawie umowy dotyczącej korzystania z gruntu do odszkodowania jest uprawniona inna osoba.

2. Jeżeli grunt stanowiący własność Państwa, położony w obrębie terenu górniczego, zostanie wydzierżawiony, odszkodowanie za szkody w zasiewach i uprawach powstałe na skutek robót górniczych po zawarciu umowy przysługuje dzierżawcy na zasadach określonych w § 3—6, chyba że w umowie dzierżawy sprawę tego odszkodowania uregulowano odmiennie.

3. W razie wydzierżawienia gruntu stanowiącego własność Państwa, uszkodzonego na skutek robót górniczych przed zawarciem umowy, dzierżawcy nie przysługuje odszkodowanie za szkody w zasiewach i uprawach powstałe wskutek tych uszkodzeń.

§ 8. Zobowiązanie przedsiębiorstwa górniczego do przywrócenia gruntu do stanu poprzedniej użyteczności nie zwalnia przedsiębiorstwa górniczego od obowiązku corocznego odszkodowania za ubytki w zasiewach i uprawach do czasu całkowitego naprawienia szkody górniczej. W tym wypadku nie stosuje się przepisu § 5 ust. 1.

Rozdział 3

Sposób wypłaty odszkodowań za szkody górnicze.

§ 9. Sumę odszkodowania pieniężnego za szkody górnicze określone w art. 59 ust. 2, 3, 5 i 7 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze wypłaca się w ciągu 3 miesięcy od dnia, w którym orzeczenie ustalające odszkodowanie stało się ostateczne.

§ 10. Odszkodowanie za straty w zasiewach i uprawach jest płatne w ciągu 14 dni od dnia, w którym orzeczenie stało się ostateczne lub ugoda została zarejestrowana.

§ 11. Odszkodowanie lub jego część przypadająca do wypłaty należy złożyć do depozytu sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce położenia nieruchomości, jeżeli osoba uprawniona odmawia przyjęcia odszkodowania albo jeżeli wypłata odszkodowania osobie uprawnionej nie może być dokonana ze względu na przeszłość natury faktycznej lub prawnej.

Rozdział 4

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 12. 1. W sprawach, które do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia nie zostały ostatecznie zakończone, odszkodowania za nie dające się usunąć uszkodzenia gruntów rolnych i leśnych oraz za uszkodzone zasiewy i uprawy ustala się według zasad określonych w tym rozporządzeniu.

2. Odszkodowania pieniężne, o których mowa w § 9, ostatecznie orzeczone, a nie wypłacone w całości osobom uprawnionym w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, podlegają wypłacie w sposób unormowany w tym rozporządzeniu.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1963 r. w sprawie odszkodowań za uszkodzone wskutek robót górniczych zasiewy i uprawy, za nie dające się usunąć uszkodzenia gruntów rolnych i leśnych oraz w sprawie sposobu wypłaty odszkodowań pieniężnych za szkody górnicze (Dz. U. Nr 1, poz. 1).

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

152

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 czerwca 1983 r.

w sprawie czasowego zakazu sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. Nr 35, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zabrania się sprzedaży i podawania napojów alkoholowych zawierających powyżej 4,5% alkoholu oraz piwa jasnego we wszystkich punktach sprzedaży detalicznej i zakładach gastronomicznych na terenie województw:

- 1) stołecznego warszawskiego — w dniach od 13 do 19 czerwca 1983 r.,
- 2) skierniewickiego — w dniach od 15 do 19 czerwca 1983 r.,
- 3) częstochowskiego — w dniach od 15 do 22 czerwca 1983 r.,
- 4) poznańskiego — w dniach od 17 do 21 czerwca 1983 r.,

5) katowickiego — w dniach od 17 do 21 czerwca 1983 r.,

6) wrocławskiego i miasta Wrocławia — w dniach od 18 do 22 czerwca 1983 r.,

7) opolskiego — w dniach od 18 do 22 czerwca 1983 r.,

8) miejskiego krakowskiego — w dniach od 18 do 24 czerwca 1983 r.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług oraz terenowym organom administracji państwowej stopnia wojewódzkiego.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

153

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 1 czerwca 1983 r.

w sprawie form i zakresu specjalnej opieki zdrowotnej nad kombatanami.

Na podstawie art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. o szczególnych uprawnieniach kom-

batantów (Dz. U. Nr 16, poz. 122 i Nr 40, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kombatanci są uprawnieni do szczególnych form opieki zdrowotnej w zakresie:

- 1) podstawowej opieki zdrowotnej,
- 2) opieki specjalistycznej,
- 3) opieki środowiskowej,
- 4) leczenia uzdrowiskowego.

§ 2. 1. Podstawową i specjalistyczną opiekę zdrowotną zapewniają kombatantom zakłady społeczne służby zdrowia właściwe ze względu na miejsce zamieszkania, pracy lub pobytu kombatanta.

2. W zakresie podstawowej opieki zdrowotnej świadczenia profilaktyczno-lecznicze zapewniają również właściwe poradnie ogólne dla kombatantów zakładów społecznych służby zdrowia.

3. W zakresie specjalistycznej opieki zdrowotnej świadczenia konsultacyjno-lecznicze zapewniają również właściwe przychodnie specjalistyczne dla kombatantów zakładów społecznych służby zdrowia.

§ 3. 1. Kombatanci objęci są badaniami profilaktycznymi, których celem jest uzyskanie oceny stanu zdrowia poszczególnych osób i ustalenie właściwego postępowania profilaktyczno-leczniczego.

2. Badania profilaktyczne przeprowadzają co 2 lata jednostki organizacyjne zakładów społecznych służby zdrowia, o których mowa w § 2.

3. Jednostki organizacyjne zakładów społecznych służby zdrowia właściwe do przeprowadzania badań profilaktycznych:

- 1) prowadzą rejestr kombatantów objętych opieką zdrowotną, sporządzony na podstawie zgłoszeń indywidualnych oraz wykazów przedstawianych przez organizacje kombatanckie,
- 2) ustalają terminy badań profilaktycznych,
- 3) zawiadamiają kombatantów o terminie proponowanego badania.

4. Wyniki badań profilaktycznych powinny być wpisywane do dokumentacji lekarskiej.

5. W razie stwierdzenia w wyniku badań profilaktycznych potrzeby objęcia danego kombatanta czynną opieką, ustala się dla niego program postępowania profilaktyczno-leczniczego i rehabilitacyjnego.

6. Dokumentację lekarską (karty zdrowia, historie choroby itp.) kombatantów oznacza się dodatkowo symbolem „Komb”.

§ 4. Kombatanci zatrudnieni w warunkach uciążliwych bądź szkodliwych dla zdrowia podlegają badaniom profilaktycznym (wstępnym, okresowym) w placówkach przemysłowej służby zdrowia na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

§ 5. W zakładach społecznych służby zdrowia, które obejmują swoim zakresem działania obszary o większych skupiskach kombatantów, powinny być wyodrębnione w poradniach ogólnych dla ogółu ludności godziny przyjęć dla kombatantów.

§ 6. Kombatantom przysługuje pierwszeństwo w przyznawaniu środków pomocniczych i przedmiotów ortopedycznych niezbędnych do wykonywania pracy.

§ 7. 1. Opiekę środowiskową nad kombatantami zapewniają poradnie ogólne dla ogółu ludności, opierając się na istniejącej sieci służb społecznych, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeb środowiska kombatanckiego.

2. Kombatantowi zakwalifikowanemu do domu pomocy społecznej w trybie określonym w przepisach odrębnych — przysługuje pierwszeństwo w uzyskaniu miejsca w takim domu.

§ 8. Kombatantowi zakwalifikowanemu na leczenie uzdrowiskowe na zasadach i w trybie określonych ogólnymi przepisami o korzystaniu z lecznictwa uzdrowiskowego przysługuje pierwszeństwo w uzyskaniu skierowania na to leczenie.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że badania profilaktyczne, o których mowa w § 3, wprowadza się począwszy od dnia 1 stycznia 1984 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *T. Szelachowski*

154

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 30 maja 1983 r.

w sprawie dodatkowego wynagrodzenia radców prawnych.

Na podstawie art. 22 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. Nr 19, poz. 145) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Radcy prawnemu przysługuje dodatkowe wynagrodzenie z tytułu zastępstwa w postępowaniu sądowym, zasądzone lub przyjęte w ugodzie sądowej.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje:

- 1) w postępowaniu w sprawach ze stosunku pracy, z wyjątkiem spraw z tytułu odpowiedzialności materialnej pracowników,
- 2) w sprawach z tytułu wypadku przy pracy lub chorób zawodowych,
- 3) w postępowaniu między organami przedsiębiorstw państwowych.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1:

- 1) zasądzone w sprawach z powództwa jednostki organizacyjnej zastępowanej przez radcę prawnego — wypłaca się w połowie z pierwszej wyegzekwowanej

kwoty, a drugą połowę po wykonaniu orzeczenia lub zakończeniu postępowania egzekucyjnego,

- 2) zasądzone w sprawach przeciwko jednostce organizacyjnej zastępowanej przez radcę prawnego — wypłaca się w całości dopiero po wyegzekwowaniu kosztów procesu od dłużnika.

§ 2. 1. Radcy prawnemu z tytułu zastępstwa w postępowaniu arbitrażowym przysługuje wynagrodzenie w razie uzyskania rozstrzygnięcia korzystnego dla zastępowanej jednostki organizacyjnej, w wysokości minimalnej stawki wynagrodzenia przysługującego adwokatowi za prowadzenie sprawy przed Państwowym Arbitrażem Gospodarczym.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się po wykonaniu orzeczenia, nie wcześniej jednak niż po jego uprawomocnieniu się.

§ 3. 1. Radcy prawnemu prowadzącemu proces sądowy lub arbitrażowy ze stroną mającą siedzibę za granicą,